

Skoler, end der har været tidligere. Vi se derfor ogsaa, at disse Skoler nu begynde med at indføre Parallelklasser, det vil sige, at medens man tidligere optog Eleverne i en enkelt Klasse, saa optager man dem nu i to jevnside løbende Klasser, saaledes at Elevantallet i Skolen paa denne Maade vil blive fordoblet. Nu kan man naturligvis sige, at det er jo et meget godt og glædeligt Forhold, at Befolkningen har faaet let Adgang til at faa sine Børn ind i en af Statens lærde Skoler. Det skulde jeg heller ikke have noget imod, hvis denne Undervisning blev dreven noget mere økonomisk, hvis den blev dreven paa samme Maade, som f. Eks. Kommunerne forstaa at drive deres Undervisning. Hvordan mon det vilde gaa i vore Kommuneskoler, hvis Kommunerne skulde punge ud med 340 Kr. for hvert Barn, som gik i Kommuneskolerne? Nej, derude forstaa man at indrette sig ganske anderledes økonomisk og dog alligevel at give en god og forsvarlig Undervisning. Jeg synes derfor, at saa længe Staten er inde paa denne uhyre kostbare Maade at drive Undervisning paa, bør vi fra vor Side ikke opmuntre til at overfylde disse lærde Skoler. For øvrigt tror jeg, at hvis Mellemskole-spørgsmaalet skulde løses saaledes, at det fik nogen virkelig Betydning, vil det jo ikke nytte, at det alene løses ved disse 12 lærde Skoler, som Staten har omkring i Landet, nej, da maatte det gaa til paa en anden Maade, nemlig saaledes, at det var Kommunerne, som toge denne Sag op. Det var det, vi fra Socialdemokratiets Side tænkte os, da Almenskoleloven var til Forhandling, og jeg skal her tillade mig med Formandens Tilladelse at oplæse et lille Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og jeg stillede. Det lyder saaledes: „Kommuner, som indrette deres Folkeskoler saaledes, at Eleverne føres frem til samme Maal af Kundskab, som fastsættes for Mellemskolen, faa Halvdelen af de hermed forbundne Udgifter refunderede af Statskassen. Beløbet udbetales ved hvert Halvaars Udgang gennem Skolefonden, i København gennem Skoledirektionen.“ Jeg tror, at her er den naturligste Vej at gaa, naar man vil gøre Mellemskolen tilgængelig for hele vor Befolkning, thi det for-

slaar jo dog saa lidt, at der er en Stats-Mellemskole 12 Steder her i Landet, det bliver en forsvindende Del af Befolkningen, som kan faa Gavn deraf. Men gennem den Løsning, vi havde foreslaaet: at Kommunerne toge denne Sag i deres Haand, vilde man kunne gøre de Goder, som Mellemskolen skulde bringe, delagtige for hele Landets Befolkning. Vi ere allerede delvis komne ind paa denne Vej. Jeg skal saaledes tillade mig at henvise til, at vi paa det forelagte Finanslovsforslag finde, at der er foreslaaet at give Tilskud til en Skole i Præstø, til Tøxens Skole i Køge og til Skolen i Æbeltoft, saaledes at disse Skoler kunne indrette en Mellemskole-undervisning for Børn i den paagældende Kommune. Det, tror jeg, vilde være den rette Vej at komme ind paa, det vilde være den Vej, som vilde føre til, at Mellemskolen kunde blive til Nytte for hele vor Befolkning, og det vilde blive en langt billigere Vej. Vi kunne være overbeviste om, at naar Kommunerne toge denne Sag i deres Haand, koster et Barns Undervisning ikke det offentlige 340 Kr. om Aaret, saa vil det gøres langt billigere, og dog alligevel gøre den samme Nytte. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale det høje Ting, at vi ere forsigtige overfor dette Spørgsmaal, og jeg tror, at enhver maa give os Ret i, at Finansudvalget har været berettiget til at tage Afstand fra denne Sag og ønsket den forhandlet paa ny.

Birck: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag om, at der bevilges 600 Kr. til økonomiske Forelæsninger paa polyteknisk Lærestanstalt, særlig over Arbejderpolitik og Fabriksløvgivning. I sig selv har denne Bevilling stor Interesse for Polyteknikere, idet der vel neppe er nogen polyteknisk Lærestanstalt, hvor disse Fag ikke doceres, og jeg tror, at det vil være i høj Grad ønskeligt og ogsaa have social Betydning, at vordende Arbejdsgivere ikke staa fremmede overfor den sociale Side af deres Virksomhed. Jeg tillader mig derfor at anbefale det høje Ting og den højtærede Minister at tage denne Sag under venlig Overvejelse. Vi ere netop saa heldige i dette Øjeblik at have de passende Mennesker dertil, hvad man ikke altid har, idet vi i Sekretærerne Lindberg